

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 586
din 03.12.2015

Dosar nr.: 467/2015

Petiția nr.: 5278/07.08.2015

Petent: T M L

Reclamat: UPS România S.R.L.

Obiect: oprirea unui procent din venitul lunar

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. T M L

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. UPS România S.R.L., loc. București, Calea 13 Septembrie nr. 81, bl. 77A, sector

5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează oprirea unui procent din venitul lunar.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 5278/03.09.2015 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 5682/03.09.2015 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 22.09.2015.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că din momentul angajării în cadrul companiei și până la data de 06.07.2015, când s-a încheiat contractul cu respectiva companie, petentului i s-a oprit garanție materială din venit pentru posibile cazuri de pierdere, furt de bunuri, furt din banii companiei, garanție în valoare de aproximativ 5% din venitul său lunar.

4.1.2. Petentul precizează că această regulă nu s-a aplicat tuturor angajaților care ocupau aceeași funcție ca și petentul. Petentul arată că altor colegi procentul de 5% nu s-a oprit deloc (petentul menționând că era încadrat pe aceeași funcție, avea aceeași răspundere și desfășura aceeași activitate ca și colegii săi), ceea ce reprezintă, în opinia petentului, o faptă de discriminare.

4.1.3. Referitor la reținerea așa-zisei “garanții materiale”, petentul arată că, în urmă cu 2-3 ani, deși i se opera această sumă, în momentul în care s-a întâmplat să piardă o chitanță aferentă unei expediții, în loc să îi fie opriți bani din garanție, bani ce erau reținuți exact cu acest scop, a fost “sfătuit” să depună suma din banii proprii. Petentul menționează că suma de pe chitanță a fost depusă, iar la o zi după acest eveniment, petentul a primit avertisment scris, avertisment ce se regăsește în dosarul său aflat la Departamentul de Resurse Umane – UPS România S.R.L.

4.1.4. Petentul precizează că, prin natura activității sale, aceea de a încasa bani, a livra pachete, a prelua pachete, a întocmi chitanțe, se mai află încă o responsabilitate și anume aceea de a conduce autoturisme. Petentul consideră a fi un fapt de discriminare și acela că doar unele dintre autoturisme sunt dotate cu instalație de aer condiționat, ceea ce contravine legii și egalității de șanse.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată, prin adresa nr. 6105/22.09.2015, își exprimă punctul de vedere raportat la aspectele sesizate de petent.

4.2.2. Partea reclamată invocă *exceptia lipsei de interes a petentului și exceptia de inadmisibilitate a obiectului vădit nefondat*.

4.2.3. Pe fond, partea reclamată arată că a acționat în sensul reținerii prin rate lunare fixe a unei garanții în numerar echivalentă cu trei salarii brute, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare la data încheierii între UPS România și petent a convenției intitulată Act de Garanție de bază în numerar nr. 3 din 10.06.2008.

4.2.4. Astfel, constituirea garanției s-a realizat în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în data de 10 iunie 2008, respectiv în temeiul Legii nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice.

4.2.5. Partea reclamată arată că, în relația cu petentul, UPS România a acționat în îndeplinirea unei prevederi contractuale convenite în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile, ceea ce reprezintă o justificare rezonabilă și obiectivă de natură a înlătura orice presupus caracter discriminatoriu al unei fapte.

4.2.6. Partea reclamată precizează că, în prezent, există angajați ai UPS România cărora nu li se reține o garanție similară, însă aceasta situație de fapt diferențiată este rezultatul modificării exprese în data de 1 februarie 2014 a dispozițiilor Legii nr 22/1969 prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, intrată în vigoare în data de 1 februarie 2014.

4.2.7. Drept consecință, începând cu data de 1 februarie 2014, UPS România nu mai are dreptul de a constitui o garanție în condițiile Legii nr. 22/1969 astfel încât nu s-au mai efectuat rețineri pentru noii angajați. Așadar, se poate constata cu ușurință că modificarea cadrului

legislativ, respectiv a Legii 22/2969, a determinat tratamentul diferențiat și, totodată, exclude existența unor situații comparabile sau analoage pentru toți angajații UPS România, chiar și în ipoteza în care ar ocupa aceeași funcție. De altfel, Curtea Constituțională a statuat că “principiul egalității nu este sinonim cu uniformitate, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență”.

4.2.8. Modificarea Legii nr. 22/1969 nu afectează însă garanțiile deja reținute și constituite în mod legal, pe bază de contract, conform legilor în vigoare la data constituirii lor (în cazul petentului la data de 10 iunie 2008).

4.2.9. Drept consecință, partea reclamată a menținut în mod legal garanția constituită la nivelul a trei salarii brute conform Actului de Garanție de bază în numerar nr 3 din 10.06.2008, încheiat în condițiile Legii nr. 22/1969 cu petentul, iar ulterior încetării contractului său de muncă, suma afectată garanției i-a fost restituită în integralitate în data de 5 august 2015.

4.2.10. Cu privire la abaterea disciplinară invocată de petent, partea reclamată arată că această abatere a fost săvârșită de petent în anul 2011 prin pierderea de către acesta a unor sume aflate în gestiunea sa. Completarea sumelor constatate lipsă cu numerar a fost efectuată în mod vopluntar de petent, iar repararea prejudiciului produs părții reclamate și recunoașterea de către petent a vinovăției au condus la luarea deciziei de a aplica sancțiunea disciplinară minimă constând în avertisment.

4.2.11. Partea reclamată apreciază că exemplul dat nu este relevant întrucât nu presupune săvârșirea vreunei fapte de discriminare și nu confirmă vreo inegalitate de tratament, atât din perspectiva lipsei unor situații comparabile, a lipsei unui criteriu de discriminare, cât și din perspectiva lipsei vinovăției părții reclamate.

4.2.12. Partea reclamată consideră că o măsură întreprinsă în calitate de angajator prin respectarea normelor legale (reținerea unei garanții) nu poate fi considerată ca fiind discriminatorie.

4.2.13. Cu privire la autovehiculele din parcul auto al părții reclamate, aceasta menționează că ele respectă toate normele de securitate și sănătate în muncă. În plus, potrivit procedurilor interne ale părții reclamate, nu se alocă același autovehicul de fiecare dată unui singur angajat, ci există un sistem de rotire și alocare a acestora în raport de volumul de colete ce urmează a fi livrate de curier în zona arondată.

4.2.14. În perioada mai – septembrie a fiecărui an în care petentul a fost angajat al părții reclamate acesta a utilizat autovehiculele cu aer condiționat funcțional în îndeplinirea sarcinilor de serviciu într-o proporție semnificativă în toată această perioadă de referință, astfel încât afirmațiile sale privind existența unor condiții inegale de muncă nu sunt justificate.

4.2.15. Partea reclamată arată că lipsa unui criteriu de discriminare exclude aplicabilitatea O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, drept consecință fapta sesizată nu întrunește elementele constitutive ale unei discriminări.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare prin oprirea unui procent din venitul lunar.

5.2. Partea reclamată invocă *excepția lipsei de interes a petentului și excepția de inadmisibilitate a obiectului vădit nefondat*, excepții asupra cărora Colegiul director urmează să se pronunțe.

5.3. Raportat la *excepția lipsei de interes a petentului*, Colegiul director apreciază că se justifică interesul petentului în prezenta cauză având în vedere că acesta a avut calitatea de angajat al părții reclamate și trebuie analizate aspectele pe care petentul le sesizează, motiv pentru care Colegiul director urmează să respingă excepția invocată de partea reclamată.

5.4. Colegiul director se pronunță și cu privire la *excepția de inadmisibilitate a obiectului vădit nefondat*, invocată de partea reclamată, reținând că petiția, așa cum este formulată, are obiect, acesta constând în oprirea unui procent din venitul lunar al petentului, motiv pentru care urmează să respingă și această excepție și să analizeze petiția pe fondul acesteia.

5.5. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.6. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,,.

5.7. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.8. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul

diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.9. În speță, petentul sesizează oprirea unui procent din venitul său lunar, fără a preciza un criteriu de discriminare, așa cum reiese din prevederile legale în vigoare. Colegiul director reține din susținerile părții reclamante că o măsură întreprinsă în calitate de angajator prin respectarea normelor legale (reținerea unei garanții) nu poate fi considerată ca fiind discriminatorie, în cazul supus soluționării Consiliului nefiind vorba de nicio faptă de discriminare care să se încadreze în dispozițiile cuprinse în O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.10. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, neexistând nici tratament diferențiat, nici criteriu de discriminare, nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării.

5.11. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de petent, nu s-a săvârșit nicio faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respingerea excepției lipsei de interes a petentului, invocată de partea reclamată;
2. respingerea excepției de inadmisibilitate a obiectului vădit nefondat, invocată de partea reclamată;
3. nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
4. o copie a hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Dincă Ilie – membru

Gheorghiu Luminița – membru

Lazăr Maria – membru

Manole Florin Petre – membru

Popa Claudia Sorina – membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP